Podpisnik: Mirjana Reberc
Izdajatelj: SIGOV-CA
Serijska št.: 1235623314048
Podpisano: 27.10.2026 14:07

REPUBLIKA
SLOVENIJA
UPRAVNO
SODIŠČE

I U 1319/2022-13

08735763

REPUBLIKA SLOVENIJA
INFORMACIJSKI POOBLAŠČENEC
Prejeto: 29 -10- 2026
Sig. znak: 12002
V vednost:
Vredn.:
Priloge:
Številka zadeve: 090-214/2026/22

SKLEP

IN

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je po višji sodnici mag. Mirjani Reberc,

v upravnem sporu tožeče stranke: , ki jo zastopa Odvetniška družba , v Ljubljani, zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Ljubljana

ob udeležbi stranke z interesom:

zaradi **dostopa do informacij javnega značaja,**

o **tožbi** zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca številka 090-214/2022/13 z dne 2. 9. 2022

23. oktobra 2026

ODLOČILO:

I. Tožba zoper točke 1.1., 1.2. in 2. izreka izpodbijane odločbe se zavrže.

II. V preostalem delu se tožba zavrne.

III. Vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV:

Oris postopka in izpodbijana odločba

1. RTV Slovenija (v nadaljevanju organ) je z odločbo št. 0901-15/2022/4 z dne 21. 6. 2022 zavrnila zahtevo prosilca (prizadete stranke z interesom v tem sporu, v nadaljevanju prosilec) za dostop do informacij javnega značaja po Zakonu o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ). Prosilec je zaprosil za informacije, ali je organ sklenil kakršnokoli poravnavo (sodno ali zunajsodno) s Sindikatom delavcev radiodifuzije Slovenije (v nadaljevanju Sindikat), s tožnikom in/ali z ter osnovne podatke iz teh poravnav (razlog, namen in znesek ter sodne stroške). Organ je v obrazložitvi navedel, da sodna ali zunajsodna poravnava s Sindikatom ne obstaja, v preostalem pa je zahtevo zavrnil na podlagi 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Razkritje zahtevanih podatkov bi namreč pomenilo kršitev prvega odstavka 9. člena Splošne uredbe o varstvu podatkov[1]. Ta določa, da je prepovedana obdelava osebnih podatkov, ki med drugim razkrivajo tudi članstvo v sindikatu. Prav tako ni zakonske podlage za razkritje občutljivih podatkov določljivih posameznikov.

2. Prosilec je zoper odločitev organa vložil pritožbo. Navedel je, da mora imeti organ za vsako izplačilo osnovo v sklenjenem pravnem poslu. Skliceval se je na podatke iz aplikacije ERAR, ki kažejo na nakazila denarja Sindikatu. Organ je tudi sklenil sodno poravnavo tako s kot zato zahteva dokumente, ki so bili osnova za izplačilo. To, da sta imenovana je razvidno iz uradne spletne strani

3. Toženka je z izpodbijano odločbo pritožbo prosilca v delu, ki se nanaša na dostop do poravnave, sklenjene s Sindikatom, zavrnila (točka 2. izreka odločbe). V delu, ki se nanaša na dostop do poravnave s pritožbi ugodila. Odločbo je v tem delu delno odpravila in organu

1 Splošna uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES.

naložila, da je dolžan prosilcu v roku enaintridesetih dni od vročitve odločbe v elektronski obliki posredovati: Sodno poravnavo št. I Pd 996/2019 z dne 17. 9. 2021 s točno določenimi podatki iz te poravnave (točka 1.1. izreka odločbe), Zapisnik o pripravljalnem in prvem naroku za glavno obravnavo z dne 12. 10. 2021 v točno določenih delih (točka 1.2. izreka odločbe) ter Izvensodno poravnavo z dne 24. 12. 2021, v naslednjih delih:

- ime in priimek uslužbenca, naveden pod vrstico „uslužbenec" na str.1,
- naziv delodajalca, naveden pod vrstico „delodajalec" na str. 1,
- namen sklenitve sodne poravnave (tretja alineja II. točke izvensodne poravnave),
- znesek izplačila po izvensodni poravnavi (točka III.a) poravnave, pri čemer je organ dolžan prekriti številko transakcijskega računa in naziv banke. V točki 3. izreka odločbe je še odločila, da posebni stroški v postopku niso nastali.

4. Iz obrazložitve izpodbijane odločbe izhaja, da po ugotovitvah toženke organ razpolaga s Sodno poravnavo št. I Pd 996/2019 z dne 17. 9. 2021, s Sodno poravnavo št. Pd 997/2019 z dne 12. 10. 2021 in Izvensodno poravnavo z dne 24. 12. 2021. Glede teh so tudi kumulativno izpolnjeni vsi trije pogoji, da lahko govorimo o obstoju informacije javnega značaja po definiciji iz 4. člena ZDIJZ (informacije izvirajo iz delovnega področja organa, organ z njimi razpolaga, nahajajo se v materializirani obliki).

5. Toženka v nadaljevanju obrazložitve v delu, s katerim je pritožbi prosilca ugodila, pojasni, da ni presojala dostopa do sodnih in zunajsodne poravnave v celoti, glede na to, da je prosilec zahteval le osnovne podatke iz poravnav. Ugotovila je, da sta razlog ali namen sklenitve poravnav ista, zato je v nadaljevanju odločala o dostopu do namena sklenitve sodne poravnave in tistemu delu sodne poravnave, ki govori o finančni obveznosti organa, prejemniku ter izplačevalcu javnih sredstev. Informacije, ki jih je štela za zahtevane osnovne podatke iz navedenih poravnav, so razvidne iz 1. točke izreka izpodbijane odločbe.

6. Toženka ugotavlja, da zahtevani podatki (informacije o namenu in višini izplačila po sodni poravnavi) nedvomno predstavljajo osebne podatke, saj so povezani s konkretnima posameznikoma (prva točka 4. člena Splošne uredbe o varstvu podatkov). Vendar je presojala, ali zahtevane informacije predstavljajo izjemo varstva osebnih podatkov po prvi alineji tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ. Citira 86. člen Splošne uredbe o varstvu podatkov ter ob sklicevanju na splošne podlage za obdelavo osebnih podatkov, opredeljene v 6. členu te uredbe pojasni, da je obdelava osebnih podatkov (kar je tudi razkritje podatkov javnosti) zakonita med drugim tudi, če je obdelava potrebna za izpolnitev zakonske obveznosti, ki velja za upravljavca (točka c 6. člena), ali pri izvajanju javne oblasti, dodeljene upravljavcu (točka e 6. člena). Ugotavlja, da prejemnik, namen in višina sredstev, ki jih posameznik prejme od javnega zavoda, nedvomno predstavljajo podatke o porabi javnih sredstev. Sredstva, s katerimi razpolaga javni zavod, so javna

sredstva. To pa sovpada z informacijami, ki jih prosilec v konkretnem primeru tudi zahteva.

7. Toženka se v nadaljevanju opredeli do podatkov iz Sodne poravnave I Pd 997/2019 z dne 12. 10. 2021.

8. Glede Sodne poravnave I Pd 996/2019 z dne 17. 9. 2021 in Izvensodne poravnave z dne 24. 12. 2021 sklene, da je namen izplačila javnih sredstev povezan z zatrjevanimi posebnimi vrstami osebnih podatkov. Splošna uredba o varstvu podatkov v 9. členu določa, da je med drugim prepovedana obdelava osebnih podatkov, ki razkrivajo članstvo v sindikatu. Takšni osebni podatki se praviloma ne smejo obdelovati, razen če je obdelava dovoljena v posebnih primerih, ki jih ureja ta uredba. Tako 9. člen Splošne uredbe o varstvu podatkov v 2. e) točki določa, da obdelava ni prepovedana v primerih, ko je obdelava povezana z osebnimi podatki, ki jih posameznik, na katerega se nanašajo, sam objavi. V tem primeru posameznik ne more pričakovati, da bo navedeni podatek deležen enake stopnje zasebnosti, kot osebni podatki posameznikov, ki niso javno objavljeni.

9. Toženka je v ta namen vpogledala v spletno stran Sindikata, kjer je tožnik naveden kot Sindikata, pa kot . Oba torej v Sindikatu opravljata določeno funkcijo, ki je javna oz. javno objavljena na spletu. S tem dejstvom se lahko seznani kdorkoli, zato ne moreta pričakovati zasebnosti glede članstva v sindikatu in se na popolno varstvo pred obdelavo konkretnih osebnih podatkov ne moreta sklicevati.

Tožba

10. Tožnik je zoper izpodbijano odločbo vložil tožbo iz razloga 4. točke prvega odstavka 27. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1), podredno iz razloga 1. in 3. točke prvega odstavka 27. člena ZUS-1.

11. Navaja, da gre v predmetni zadevi za posredovanje podatkov o plačah. Ti niso povezani z osnovnimi podatki o plačah, ki so javni skladno s specialnimi določili Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (v nadaljevanju ZSPJS), pač pa gre za podatke, ki so vezani na delovanje sindikata, sindikalnih funkcionarjev in sindikalnih delavcev oz. sindikalnih aktivnosti. Vse navedene funkcije in informacije imajo specifično naravo in ne spadajo v krog javnih informacij.

12. Tožnik je zakoniti zastopnik sindikata, njegova naloga je zastopati pravice in interese zaposlenih. Gre za razmerje zaupnosti kot velja med stranko in odvetnikom. Te zaupnosti po sami logiki ni mogoče vsebinsko presojati na način, da bi določene podatke opredelili kot javne, druge pa ne.

13. Določeni prejemki pri prejemniku javnih sredstev so res javni, vendar le tisti, ki so določeni z zakonom in niso predmet izjem. ZSPJS tako v prvem odstavku 38.

člena določa, da so plače v javnem sektorju javne, a so javnosti dostopni zgolj podatki o delovnem mestu, nazivu ali funkciji, osnovnih plačah, dodatkih ter delu plače za delovno uspešnost, razen dodatka za delovno dobo.

14. Toženka je ugotovila, da so vsaj podatki, ki so vezani na zadeve iz Sodne poravnave št. Pd 997/2019 in Izvensodne poravnave z dne 24. 12. 2021, vezani na sindikalno delovanje. Tožnik trdi, da gre za sindikalno delovanje tudi pri Sodni poravnavi št. Pd 996/2019.

15. Tudi upoštevaje Kolektivno pogodbo za kulturne dejavnosti v Republiki Sloveniji (v nadaljevanju Kolektivna pogodba) je jasno, da ne gre za dodatek k plači, pač pa za nadomestilo, do katerega je skladno s 103. členom Kolektivne pogodbe upravičen sindikalni zaupnik za čas neprofesionalnega opravljanja funkcije.

16. Izpostavlja, da je v delu, kjer gre za podatke o porabi javnih sredstev, to jasno izkazano v javni bazi ERAR, ki je prosilcu tudi predstavljala osnovno informacijo v zvezi z nakazili. S tem je izpolnjen pogoj, da je prosilec de facto dobil informacije o porabi javnih sredstev. Ni pa upravičen, da bi dobil dokumentacijo, v kateri bi bili navedeni tudi prejemniki tega denarja.

17. V vseh drugih situacijah (ko torej ne gre za numerus clausus primerov iz ZSPJS) je treba upoštevati, da so izdatki javnega sektorja javni glede na določbo tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ v delu, kot je to izrecno določeno z ZSPJS. Osebni podatki prejemnikov in drugih oseb so absolutno zaščiteni, razen v dveh primerih: 1) ko bi bilo izrecno drugače določeno s specialnim zakonom (v konkretnem primeru ZSPJS, ki prejemkov, ki so predmet konkretne zahteve prosilca, ne opredeljuje kot javnih podatkov) in 2) ko bi na podlagi drugega odstavka 6. člena prišlo do tehtanja na podlagi določbe, ki omogoča tehtanje javnega interesa in pri tem ugotavljanje, ali bi bil javni interes glede razkritja močnejši od javnega interesa ali interesa drugih oseb za omejitev dostopa do zahtevane informacije. Takega tehtanja organ ni izvedel.

18. Tožnik se nato glede članstva v sindikatu sklicuje na 9. člen Uredbe o varstvu podatkov in meni, da je članstvo v sindikatu absolutno varovana kategorija. Okoliščina, da je nekdo javno razkrit kot zakoniti zastopnik sindikata, ne omogoča nikakršne širitve dovoljenja za razkritje osebnih podatkov, kot je to povsem napačno interpretirala toženka. Predlaga, se iz izpodbijana odločbo odpravi in zadevo vrne toženki v ponovno odločanje.

Dopolnitev tožbe

19. Tožnik je v dopolnitvi tožbe pojasnil, da tožbo vlaga kot fizična oseba, v svojem imenu in za svoj račun. Glede 2. točke izpodbijane odločbe zatrjuje, da se ta nanaša na njegove osebne podatke, ki jih želi zaščititi, zato meni, da ima za izpodbijanje tega dela odločbe pravni interes.

Odgovor na tožbo

20. Toženka v odgovoru na tožbo v celoti vztraja pri argumentaciji v izpodbijani odločbi. Tožnik preozko in napačno razlaga vprašanje, kateri prejemki iz javnih sredstev so javni. Zmotno se sklicuje na ZSPJS, ki je specialni zakon. Informacije, ki so bile predmet zahteve prosilca, niso bile informacije o plačah, temveč osnovni podatki iz sodnih oz. zunajsodnih poravnav.

21. Ne drži, da so javni zgolj podatki, ki so vsebovani v bazi ERAR. Prosilec ima namreč na podlagi ZDIJZ pravico zahtevo postaviti širše in zahtevati tudi druge dokumente, ki jih baza ERAR ne vsebuje. Tožnik se skuša v tožbi izmikati in dokazovati, da ne gre za prejemke iz delovnega razmerja. Spregleda, da ti prejemki predstavljajo hkrati tudi izdatke javnega zavoda, ki upravlja z javnimi sredstvi.

22. Glede očitkov tožnika, da ni opravila tehtanja glede razkritja osebnih podatkov prejemnikov sredstev, toženka pojasnjuje, da je za te podatke tehtanje opravil že sam zakonodajalec. V tretjem odstavku 6. člena ZDIJZ je jasno določil, da so podatki o porabi javnih sredstev absolutno javni.

23. Izpostavlja tudi, da informacije, ki jih je zahteval prosilec, niso informacije o članstvu v sindikatu in niso povezane z delovanjem posameznikov v sindikatu.

Presoja sodišča

K I. točki izreka

24. Tožba v tem delu ni dovoljena.

25. Sodišče tožbo v upravnem sporu vsebinsko obravnava le, če so izpolnjene vse procesne predpostavke, ki jih za to predpisuje zakon. V skladu s prvim odstavkom 2. člena ZUS-1 sodišče v upravnem sporu odloča o zakonitosti dokončnih upravnih aktov, s katerimi se posega v tožnikov pravni položaj, o zakonitosti drugih aktov pa le, če tako določa zakon. Vsak, ki zahteva sodno varstvo svojih pravic in pravnih interesov s tožbo v upravnem sporu, mora za to izkazovati pravni interes. Ta se kaže v tem, da bi morebitna ugoditev tožbi pomenila izboljšanje njegovega pravnega položaja, ki ga sicer ne bi mogel doseči. Pravni interes kot procesna predpostavka za vsebinsko obravnavanje tožbe mora obstajati ves čas postopka, na njegov obstoj pa je sodišče dolžno paziti po uradni dolžnosti (drugi odstavek 36. člena ZUS-1). Če ugotovi, da tožnik nima pravnega interesa za tožbo, jo s sklepom zavrže(6. točka prvega odstavka 36. člena ZUS-1).

26. Tožnik odločbo informacijskega pooblaščenca izpodbija v celoti. Sodišče ugotavlja, da izpodbijana odločba v točkah izreka 1.1. (glede Sodne poravnave št. I Pd 996/2019 z dne 17. 9. 2021) in 1.2. (glede Zapisnika o pripravljalnem in

prvem naroku za glavno obravnavo z dne 12. 10. 2021) odreja razkritje informacij, ki se ne nanašajo na tožnika. S tem delom odločitve tako ni bilo poseženo v njegov pravni položaj. Odprava odločbe v teh točkah mu zato pravnega položaja ne bi mogla izboljšati, kar narekuje zavrženje tega dela tožbe (6. točka prvega odstavka 36. člena ZUS-1).

27. Enako velja glede 2. točke izreka, s katero je bila zavrnjena prosilčeva pritožba zoper zavrnjen dostop do morebitne poravnave, sklenjene s Sindikatom. Najprej zato, ker je tožnik tožbo vložil kot fizična oseba, ne pa kot zastopnik Sindikata. Odločitev se torej ne nanaša nanj. Pa tudi če bi jo vložil v funkciji zastopnika Sindikata, je v tem delu toženka le potrdila odločitev organa, ki je bila Sindikatu v korist.

K II. točki izreka

28. V preostalem delu tožba ni utemeljena.

29. Tožnik odločbo primarno izpodbija iz razloga ničnosti (4. točka prvega odstavka 27. člena ZUS-1).

30. Upravna odločba je nična, če je nepravilna oziroma nezakonita do te mere, da tega z nobenim pravnim sredstvom ni mogoče popraviti in uskladiti z zakonom. Ker gre za izredno pravno sredstvo, je zakonodajalec znotraj tega instituta taksativno naštel razloge, ki povzročijo ničnost. Tako se po določbi prvega odstavka 279. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (v nadaljevanju ZUP) za nično izreče odločba: 1. ki je bila izdana v upravnem postopku v zadevi iz sodne pristojnosti ali v zadevi, v kateri sploh ni mogoče odločati v upravnem postopku; 2. ki bi s svojo izvršitvijo lahko povzročila kakšno dejanje, ki je kaznivo po kazenskem zakonu; 3. ki je sploh ni mogoče izvršiti; 4. ki jo je izdal organ brez zahteve stranke (128. člen ZUP), pa stranka pozneje ni izrecno ali molče v to privolila; 5. ki je bila izdana kot posledica prisiljenja, izsiljevanja, posebnega primera izsiljevanja, pritiska, ali drugega nedovoljenega dejanja; 6. v kateri je taka nepravilnost, ki je po kakšni posebni zakonski določbi razlog za ničnost.

31. Tožnik ne zatrjuje nobenega izmed zgoraj navedenih razlogov in tudi sodišče ga ni našlo (na ničnost po določbi drugega odstavka 37. člena ZUS-1 pazi po uradni dolžnosti ves čas postopka). Tožbeni ugovor glede ničnosti izpodbijane odločbe zato ni utemeljen.

32. Dalje sodišče ugotavlja, da toženka v izreku izpodbijane odločbe ni odločila glede podatkov, ki jih vsebuje Sodna poravnava I Pd 997/2019 z dne 12. 10. 2021. Do teh se je v obrazložitvi odločbe sicer opredelila, vendar sodišče pojasnjuje, da je zavezujoč le izrek odločbe. Po določbi 213. člena ZUP se v izreku upravne odločbe odloči o predmetu postopka in o vseh zahtevkih strank. Zato tudi pravni učinki (pravice ali obveznosti) izhajajo le iz izreka odločbe. Če o nečem ni odločeno, se

sodišču do tega ni treba opredeljevati. Dodaja le, da je ta okoliščina tožniku v konkretnem primeru v korist in zato ne more imeti pravnega interesa niti za ta del tožbe. Predmet presoje tako ostane Izvensodna poravnava z dne 24. 12. 2021.

33. Sodišče glede presoje slednje sledi pravilni utemeljitvi izpodbijanega upravnega akta. Zato se na podlagi drugega odstavka 71. člena ZUS-1 sklicuje na razloge, ki jih je toženka podala v izpodbijani odločbi. V zvezi s tožbenimi navedbami, na katere je vezano glede preizkusa dejanskega stanja (prvi odstavek 20. člena ZUS-1) dodaja, kot sledi v nadaljevanju.

34. Predmet presoje so podatki o zunaj sodni poravnavi, po kateri je javni zavod zaupniku sindikata izplačal nadomestilo za čas neprofesionalnega opravljanja njegove funkcije. Toženka je odredila, da je treba iz zunaj sodne poravnave razkriti ime in priimek uslužbenca, naziv delodajalca, namen sklenitve poravnave ter znesek izplačila po poravnavi. Med strankama ni sporno, da gre pri zahtevanih informacijah za osebne podatke. Sporno je, ali ti podatki predstavljajo izjemo od varstva osebnih podatkov.

35. Po ZDIJZ velja načelo prostega dostopa do informacij javnega značaja (prvi odstavek 5. člena ZDIJZ). Gre za ustavno pravico do obveščenosti, ki zagotavlja transparentnost delovanja javnega sektorja (1. člen ZDIJZ v povezavi z drugim odstavkom 39. člena Ustave). To načelo je omejeno z izjemami. Po določbi prvega odstavka 5.a člena ZDIJZ organ prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije ali njeno ponovno uporabo, če se zahteva nanaša na podatek, glede katerega je dostop v skladu z zakonom prepovedan ali omejen tudi strankam, udeležencem ali oškodovancem v sodnem, upravnem ali z zakonom določenem nadzornem postopku.

36. ZDIJZ v 3. točki prvega odstavka 6. člena tako določa, da organ prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije, če se zahteva nanaša na osebni podatek, katerega razkritje bi pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov. Vendar v prvi alineji tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ tudi pravi, da se ne glede na določbe prvega odstavka dostop do zahtevane informacije dovoli, če gre za podatke o porabi javnih sredstev ali podatke, povezane z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca.

37. Toženka ima v odgovoru na tožbo prav, da je v tem delu že zakonodajalec opravil tehtanje javnega interesa in s tem ugotavljanje, ali bi bil javni interes glede razkritja navedenih podatkov močnejši od javnega interesa za omejitev dostopa do zahtevanih informacij. Ocenil je, da ima javnost absolutno pravico vedeti za podatke o porabi javnih sredstev ali za podatke, povezane z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca. Tožnik se zato neutemeljeno

sklicuje na drugi odstavek 6. člena ZDIJZ.[2] Glede na jasno določbo prve alineje tretjega odstavka istega člena, ki izrecno ureja neomejen dostop do tovrstnih podatkov, toženka drugega odstavka 6. člena ZDIJZ zato pravilno ni uporabila.

38. Sodišče dalje ugotavlja, da razkritje podatka o nadomestilu sindikalnega zaupnika tudi ni v nasprotju z 38. členom ZSPJS. Ta v prvem odstavku določa, da so plače v javnem sektorju javne, pri čemer so javnosti dostopni podatki o delovnem mestu, nazivu ali funkciji, o osnovnih plačah, o dodatkih ter delu plače za delovno uspešnost, razen dodatka za delovno dobo.

39. Nadomestilo za čas neprofesionalnega opravljanja funkcije sindikalnega zaupnika v danem primeru ureja Kolektivna pogodba za kulturne dejavnosti v Republiki Sloveniji[3]. Ta v tretjem odstavku 103. člena, ki je uvrščen pod poglavje „Plače sindikalnih zaupnikov", določa, da za čas opravljanja neprofesionalne funkcije pripada sindikalnemu zaupniku *dodatek* do višine 20 % njegove osnovne plače v skladu z določili 103.a člena, kar se določi v pogodbi o pogojih za delo sindikata v zavodu. Nadaljnji 103.a člen, ki je uvrščen v isto poglavje, pa ureja višino nadomestila sindikalnim zaupnikom za čas neprofesionalnega opravljanja funkcije, glede na število zaposlenih v zavodu.

40. Iz povzete ureditve tako jasno izhaja, da je nadomestilo za plačilo sindikalnega zaupnika dodatek k plači. Ta pa je, kot zgoraj povzeto, po določbi prvega odstavka 38. člena ZSPJS javen. Tožnikovo stališče, da toženka ne bi smela odrediti razkritja tega podatka, ker tega ZSPJS ne dopušča, tako ne drži. Poleg tega šesti odstavek 38. člena ZSPJS določa, da so ne glede na določbo prvega odstavka tega člena javnosti po postopku, ki ga ureja ZDIJZ, dostopni individualni podatki o znesku celotne bruto plače vsakega javnega uslužbenca in vsakega funkcionarja brez zmanjšanja za morebitne odbitke iz naslova izvršbe, kreditov ali drugih osebnih obveznosti. ZSPJS tako napotuje, da se za razkritje navedenih prejemkov uporablja mehanizem transparentnosti, ki ga ureja ZDIJZ.

41. Sporno tako ostane vprašanje, v kakšnem obsegu je prosilec upravičen do navedenih podatkov. Tožnik meni, da je že javna baza ERAR prosilcu predstavljala osnovno informacijo v zvezi z nakazili po zunaj sodni poravnavi, da je tam de facto dobil informacije o porabi javnih sredstev, ni pa upravičen, da bi dobil dokumentacijo, v kateri bi bili navedeni tudi prejemniki sredstev.

42. Sodišče pojasnjuje, da je navedeno tožnikovo stališče preozko. Prosilec ima pravico do informacij kdo, kdaj, koliko javnih sredstev in za kakšen namen jih je prejel.[4] Namen prostega dostopa do podatkov o porabi javnih sredstev je namreč

2 Ta določa, da se ne glede na določbe prvega odstavka, dostop do zahtevane informacije dovoli, če je javni interes glede razkritja močnejši od javnega interesa ali interesa drugih oseb za omejitev dostopa do zahtevane informacije, razen v tam taksativno naštetih primerih.

3 Veljavna v času izdaje izpodbijane odločbe, Uradni list RS, št. 45/94, 39/96, 39/99 – ZMPUPR, 82/99, 102/00, 52/01, 64/01, 43/06 – ZKolP, 60/08, 32/09, 32/09, 40/12, 46/13, 106/15, 46/17, 2/18– popr., 80/18, 160/20 in 88/21.

4 Kar je tudi ustaljena praksa Informacijskega pooblaščenca.

v tem, da ima v demokratični družbi javnost (vsakdo) pravico nadzora nad porabo javnih sredstev, t.j., kako se upravlja z njenim denarjem. To pa ni mogoče, če nista znana tudi prejemnik sredstev in namen nakazila, kot se zmotno zavzema tožnik.[5] Šele sklop vseh naštetih informacij predstavlja orodje, ki omogoča učinkovito izvrševanje pravice prostega dostopa do informacij javnega značaja glede porabe javnih sredstev.[6]

43. Sklepno sodišče odgovarja še na vprašanje varstva osebnega podatka članstva tožnika v sindikatu. Toženka se je glede tega pravilno sklicevala na c) in e) točko 6. člena ter 2. e) točko 9. člena Splošne uredbe o varstvu podatkov. Pravilno je pojasnila, da je tožnik javni uslužbenec[7], da je njegova funkcija predsednika upravnega odbora Sindikata javnosti že razkrita, saj je javno objavljena[8] in da informacije, ki jih je organ dolžan razkriti iz zunaj sodne poravnave, podatkov, povezanih z dejavnostjo v sindikatu, ne vsebujejo. Razlogov sodišče zato ne bo ponavljalo in se nanje v celoti sklicuje (drugi odstavek 71. člena ZUS-1).

44. Dodaja, da je treba zaupnost delovanja sindikata razmejiti od plačila nadomestila sindikalnemu zaupniku. Gre za dve povsem ločeni kategoriji. Sindikalna zaupnost je namenjena zaščiti sindikalne avtonomije in delavcev pred pritiski vodstva. Zaupnik sindikata pa je, kot pojasnjeno, upravičen do ustreznega nadomestila, ki ga izplača javni zavod kot dodatek k plači. Kako bi ta okoliščina vplivala na zaupnost delovanja sindikata, tožnik niti ne pojasni.

45. Odločitev toženke v delu, glede katerega tožba ni bila zavržena, je tako pravilna in zakonita. Sodišče je zato tožbo v tem delu zavrnilo (prvi odstavek 63. člena ZUS-1).

46. V zadevi je odločilo brez glavne obravnave. Dejansko stanje, ki je bilo podlaga za izdajo upravnega akta, med strankami ni sporno (prvi odstavek 59. člena ZUS-1). Sporna so bila le pravna vprašanja.

Stroški

47. Odločitev o stroških temelji na četrtem odstavku 25. člena ZUS-1. Ker je sodišče tožbo delno zavrglo in delno zavrnilo, vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

---

5 Kot je bilo navedeno v Poročevalcu DZ 3/03 z dne 20. 1. 2003 - poročilo MDT k predlogu zakona, je zakonodajalec izpostavil, da pravica dostopa do informacij javnega značaja omogoča vsakomur vpogled v delovanje državnih organov in s tem nadzor nad njihovim delovanjem, kar odraža samo bistvo demokracije.

6 V konkretnem primeru podatek o tem, kdaj, komu, v kolikšnem znesku in zakaj je bil nakazan denar po zunaj sodni poravnavi, omogoča tudi nadzor javnosti glede tega, na kakšen način posluje konkretni javni zavod.

7 Primerjaj tudi sodbo naslovnega sodišča I U 604/2023-18 z dne 29. 9. 2025. Sodišče je poudarilo, da posamezni javni funkcionar ali javni uslužbenec ne more pričakovati zasebnosti glede svojega imena, naziva, položaja in vseh ostalih podatkov, ki so povezani z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca. Na ta način je namreč državljanom omogočen nadzor nad delom javnih zavodov in nad porabo proračunskega denarja.

8 Primerjaj tudi sodbo Sodišča Evropske unije C-252/21, točke 74. do 77.

PRAVNI POUK:

Zoper točko I. izreka te odločbe (zoper sklep o zavrženju dela tožbe) je dovoljena pritožba v roku 15 dni od vročitve pisnega odpravka sklepa. Pritožba se vloži priporočeno po pošti ali neposredno pri tem sodišču. Pritožba mora obsegati navedbo sklepa zoper katerega se vlaga, izjavo, da se sklep izpodbija v celoti ali v določenem delu, pritožbene razloge in podpis pritožnika (335. člen ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1). Če je pritožba nerazumljiva ali ne vsebuje vsega, kar je treba, da bi se lahko obravnavala, jo sodišče zavrže, ne da bi pozivalo vložnika, naj jo popravi ali dopolni (336. člen ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1). Pritožbo se lahko vloži le po osebi, ki je opravila pravniški državni izpit (drugi odstavek 22. člena ZUS-1), sicer sodišče pritožbo kot nedovoljeno zavrže (drugi odstavek 89. člena ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

Pritožba zoper točko II. izreka odločbe, to je zoper sodbo, ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Zoper III. točko izreka odločbe posebna pritožba ni dovoljena (prvi odstavek 82. člena ZUS-1).

Ljubljana, 23. oktober 2026

Višja sodnica:
mag. Mirjana Reberc